

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 33/08-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. januára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti S., spol. s r. o., M., zastúpenej advokátom JUDr. I. S., M., vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 10 Sp 10/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti S., spol. s r. o., o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2007 doručená sťažnosť spoločnosti S., spol. s r. o., M. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) v konaní vedenom Krajským súdom v Žiline (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 10 Sp 10/2006. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 27. decembra 2007.

Zo sťažnosti a z priložených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľka ako vlastníčka nehnuteľností v M. kúpnu zmluvou z 12. septembra 1995 odpredala nehnuteľnosti spoločnosti M., a. s. Keďže kúpna cena nebola včas, a to ani v dodatočne primeranej lehote v celosti vyplatená, sťažovateľka od kúpnej zmluvy v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka odstúpila. Rozsudkom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) č. k. 5 C 115/04-80 zo 7. septembra 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť 13. októbra 2005, bolo vzhľadom na odstúpenie od zmluvy určené, že sťažovateľka je vlastníčkou nehnuteľností. Spoločnosť M., a. s., kúpnu zmluvou z 20. januára 2005 predala nehnuteľnosti spoločnosti M., s. r. o. Ďalšou zmluvou uzavretou 1. mája 2005 (o predaji časti podniku) spoločnosť M., s. r. o., predala nehnuteľnosti spoločnosti S., s. r. o. Rozhodnutím Správy katastra M. (ďalej len „správa katastra“) sp. zn. V 1601/2005 z 10. februára 2006 bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech spoločnosti S., s. r. o., na základe zmluvy z 1. mája 2005. Podľa názoru správy katastra právoplatný rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 115/04-80 zo 7. septembra 2005 bráni vkladu zmluvy do katastra. Na základe opravného prostriedku spoločnosti M., s. r. o., rozsudkom krajského súdu sp. zn. 10 Sp 10/2006 z 24. júla 2006 bolo rozhodnutie správy katastra zrušené a vec jej bola vrátená na ďalšie konanie s tým, že podľa názoru krajského súdu nič nebránilo tomu, aby správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva v prospech spoločnosti S., s. r. o., na základe zmluvy z 1. mája 2005.

V priebehu novembra 2007 pracovníčka správy katastra Mgr. D. informovala sťažovateľku, že správa katastra bude musieť zapísať do katastra nehnuteľností spoločnosť S., s. r. o., ako vlastníka nehnuteľností, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku krajského súdu sp. zn. 10 Sp 10/2006 z 24. júla 2006. Podľa názoru sťažovateľky rozsudkom krajského súdu bolo zasiahnuté do jej označených práv podľa ústavy a dodatkového protokolu. Sťažovateľka je presvedčená, že správa katastra rozhodla správne, keď zamietla návrh na povolenie vkladu vlastníctva v prospech spoločnosti S., s. r. o., berúc do úvahy rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 115/04-80 zo 7. septembra 2005 a naopak, za nesprávny a nenáležitý považuje rozsudok krajského súdu, ktorý si podľa nej nesprávne vyložil ustanovenie § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Navyše rozsudok okresného súdu nemá konštitutívnu, ale iba deklaratórnu povahu, čo znamená, že

okresný súd len konštatoval existenciu vlastníckeho práva podľa predpisov hmotného práva. Keďže sťažovateľka platne odstúpila od kúpnej zmluvy uzavretej 12. septembra 1995 so spoločnosťou M., a. s., kúpnu zmluvu bolo potrebné považovať za zrušenú od začiatku, a preto je sťažovateľka nepretržite vlastníčkou nehnuteľností od ich nadobudnutia až dosiaľ. Všetky ďalšie prevody nehnuteľností, ktoré sú odvodené od vlastníckeho práva spoločnosti M., a. s., sú z tohto dôvodu neplatné v zmysle zásady, podľa ktorej od nevlastníka nemožno získať vlastníctvo.

Sťažovateľka žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dodatkového protokolu v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 10 Sp 10/2006 s tým, aby bol rozsudok z 24. júla 2006 zrušený a aby bola vec vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie. Požaduje aj priznanie primeraného finančného zadostučinenia v sume 100 000 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z rozsudku krajského súdu sp. zn. 10 Sp 10/2006 z 24. júla 2006 vyplýva, že ním bolo zrušené rozhodnutie správy katastra sp. zn. V 1601/2005 z 10. februára 2006 a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Podľa názoru krajského súdu správe katastra nič nebránilo povoliť vklad vlastníckeho práva na základe zmluvy z 1. mája 2005 v prospech spoločnosti S., s. r. o.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v zásade každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého

návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

Podstatou sťažnosti je tvrdenie, že napadnutým rozsudkom krajského súdu došlo k zásahu do základného práva sťažovateľky vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy, ako aj do práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu.

Podľa názoru ústavného súdu toto základné právne východisko sťažovateľky nezodpovedá skutočnosti. Sťažovateľka v čase podania sťažnosti bola zapísaná ako vlastníčka nehnuteľností v katastri nehnuteľností na základe právoplatného rozsudku okresného súdu. Napadnutým rozsudkom krajského súdu nedošlo k povoleniu vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech spoločnosti S., s. r. o. (teda k zmene zápisu v katastri nehnuteľností), ale iba ku zrušeniu rozhodnutia správy katastra, ktorým bol návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech spoločnosti S., s. r. o., zamietnutý. K zásahu do označených práv sťažovateľky (k zápisu vlastníckeho práva v prospech iného subjektu) mohlo dôjsť až prípadným následným rozhodnutím správy katastra vydaným na základe

rozsudku krajského súdu, resp. v intenciách právneho názoru, ktorý krajský súd vyslovil. Preto sťažovateľkou označený skutkový stav nemožno považovať za zásah do jej označených práv.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2008